

mán: László József; Kerekes István: Eg-
ressy Béni; Darázs: Bartha János; Egy
idegen: Füredi Mihály; Idegen nő: De
Caux Mimi; Schossberger: Telepy György;
Száli: Erkelné; János: Gózon Antal;
Írnokok: Hubenay Ferenc, Vadász, Pet-
rik. 1907. szept. 7-én felújították a kö-
vetkező szereposztásban: Burmann, po-
zsonyi polgár: Ujházi Ede; Emilia, unokahuga s gyámleánya D. Ligeti Juliska;
Vigari Kálmán, országgy. írnok: Dezső
József; Kerekes István, ügy- s lakótársa:
Kürthy György; Zsökfalvi, absentium:
Náday Béla; Darázs, jurátus: Rózsahegy
Kálmán; Rafner Gusztáv: Horváth Zoltán;
Neje: Meszlényi Adrien; Schoss-
berger, uzorás: Hajdu József; Száli, Bur-
mann szakácsnéja: Demjén Mari; János,
megyei huszár: Körösmezei Gusztáv.

Országos gyász esetén a színházak ha-
tósági rendelkezés alapján zárva szoktak
lenni egy ideig. Így történt ez Rudolf trón-
örökös halála alkalmával, 1889. jan. 31-én,
Erzsébet királynő halálózása napján, 1898.
szept. 10-én, Ferenc József király halá-
lakor, 1916. nov. 21-én, a trianoni gyá-
szos békekötés emlékére, 1920. jan. 18.,
19., 20-án, IV. Károly király elhunytá
alkalmával, 1922. ápr. 3-iki kezdettel.

Országos Kamaraszínház. Alapi Nán-
dorban már székesfehérvári igazgatósága
alatt érelődött meg az a gondolat, hogy a
minden szerdai napon rendezett drámai
előadásokat rendszeresítse — és mikor —
otthagyva vidéki direktorságát — 1923.
őszén a Thália egykori helyiségében (VI.,
Révay-utca) megnyílt Forgács Rózi Ka-
maraszínházához szerződött, határozta el
végkép az Országos Kamaraszínház meg-
alakítását. Anyagi áldozatot, fáradságot
nem kímélve, leküzdvé a részvétlenséget,
a közönyt, 1924. tavaszán függönyökből
konstruált díszletekkel, kevés felszereléssel,
de annál több hittel és lelkesedéssel, össze-
toborzott vándoresapatával elindult a vidéki
városokba kultúrát, irodalmat hirdetni az-
al a fanatizmussal, azzal a határtalan
színpadrajongással, amely egykor a faluról-
falura szekerező palcás színészeket jelle-
mezte. Az Országos Kamaraszínház hét évi
fennállása és az a körülmény, hogy elő-
adásai ma már a vidéki városok elenged-

hetetlen kultúrtényezőjévé váltak, hogy
mindenütt lelkes közönség pártolja a tiszta
irodalmi ambíciójú társulatát, mutatja,
hogy Alapi Nándor lángoló idealizmusa
megteremtette gyümölcseit, az eszme tes-
tet öltött és staggionéja ma kultúrfölé-
nyünknek, színházkultúránknak egyik leg-
fontosabb dokumentuma.

1924. márc. 10-én a Várszínházban volt
az első előadás. 1926. novl. 6-án tartotta ez-
redik előadását (Nemzeti Színház Kamara-
színháza), amely alkalommal a fővárosi
sajtó és közönség egyhangú elismerése mel-
lett »Sámson és Delila« került színre. 1500.
előadása 1928. január 14-én Székesfehé-
váron zajlott le (Prologus, Antigone, Tar-
tuffe), míg a 2000. előadását Győrben,
1929. ápr. 4-én Körös Andor pályanyertes
színművével, a »Szürke hályog«-gal ünne-
pelte meg. 1928-tól pedig minden évben a
Nemzeti Színház Kamaraszínházában mu-
tatja be irodalmi ujdonságait.

1928. őszén igazgatója 1000 pengős
színdarabpályázatot hirdetett. A díjat Kö-
rös Andor és Reitz János kapta meg.
Mindkettő színdarabja Pesten is színre-
került mérsékelt sikerrel.

Műsorán külföldiek közül leggyakrabban
Molière, Shakespeare, Sardou, G. B.
Shaw, Ibsen, Dickens, Tolstoj, Gorkij, Pi-
randello, Romain Roland, Klaband stb.
színművei, míg a magyarok közül Kisfa-
ludy K., Jókai, Herczeg Ferenc, Gárdonyi
Géza, Lengyel Menyhért, Hevesi Sándor,
Csathó Kálmán, Schöpflin Aladár, Vándor
Kálmán, Boross Mihály, Hegedüs Sándor
stb. darabjai kerültek színre.

Rendezői az igazgatón kívül Szőke
Kálmán, Pogány Béla, Doktor János,
Miskey József, Petrik József, Németh An-
tal és Jákó Pál voltak.

Titkárai: Verzár Zoltán, Bartos Ernő,
Czeglédy Béla, Déry Béla ifj.

Vezető színészei: Doktor János, Miklós
Marcell, Eperi István, Markovits Piri,
Adorján Erzsébet, Fekete Vilma, Mágori
Mária és Dóra, Salgó Ilona, Szentiványi
Béla, Mátray (Maczonkay) József, Ber-
lányi Jenő, Miskey József, Zólyomi Jenő,
Peéry Piri, Mihályi Mária, Róbert Mária,
Gyarmathy Anikó, Ditrői Ica, Bíró
László, Kovács Antal, Pető Endre, Bán-
hidny László, Jákó Pál, Pető Zoltán.

(Zólyomi Jenő.)